

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 76.447/16

van 3 juni 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de textielindustrie’

Op 8 mei 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de textielindustrie’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 30 mei 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lennart NIJS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 juni 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties’ (hierna: titel III van het VLAREM van 16 mei 2014) te wijzigen, rekening houdend met de conclusies over de best beschikbare technieken (hierna: BBT-conclusies) voor de textielindustrie.

De ontworpen wijzigingen voorzien in de omzetting van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2508 van de Commissie van 9 december 2022 ‘tot vaststelling van BBT-conclusies (best beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, voor de textielindustrie’.

RECHTSGROND

3. Het ontwerp zoekt rechtsgrond in de in de rubriek ‘Rechtsgronden’ van de aanhef vermelde artikelen 5.4.1 en 5.4.3, § 1, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM).

Op grond van artikel 5.4.3, § 1, van het DABM bepaalt de Vlaamse Regering de wijze waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden. Het ontwerp ontleent rechtsgrond aan deze bepaling.¹

¹ Vergelijk: adv.RvS 69.387/1 van 8 juni 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 ‘tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie’, opmerking 3; adv.RvS 70.739/1 van 19 januari 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 2022 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen’, opmerking 3; adv.RvS 70.740/1 van 18 januari 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 1 april 2022 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding’, opmerking 3.

VORMVEREISTEN

4. De nota aan de Vlaamse Regering argumenteert waarom geen plan-MER moet worden opgesteld. De aangevoerde redengeving komt er in hoofdzaak op neer dat het niet de bedoeling kan zijn het vaststellingproces op Europees niveau over te doen, nu het ontwerp voorziet in de omzetting van de BBT-conclusies vervat in uitvoeringsbesluit (EU) 2022/2508 en dat het met deze BBT-conclusies is dat het toetsingskader voor de vergunningen wordt bepaald, zodat er in het voorliggende geval geen sprake is van het vaststellen van een plan of programma.

5. In advies 70.740/1 merkte de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds het volgende op:²

“In de Nota aan de Vlaamse Regering wordt toegelicht waarom, op grond van arrest C-24/19 van 25 juni 2020 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Grote Kamer)³, voor het voorliggende ontwerp geen milieubeoordeling moet worden opgesteld.⁴ De in de nota aangedragen argumenten liggen in de lijn van die waarop een beroep is gedaan met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat het voorwerp heeft uitgemaakt van advies 69.387/1 van de afdeling Wetgeving van 8 juni 2021.⁵

Indien de Vlaamse Regering van mening is dat zij voor het voorliggende ontwerp geen milieubeoordeling moet laten verrichten, zal ze overeenkomstig artikel 3, lid 5, van richtlijn 2001/42/EG⁶ moeten aantonen dat de ontworpen regeling effectief geen aanzienlijke milieueffecten heeft, hierbij rekening houdend met de in bijlage II van de richtlijn vermelde criteria. Tevens zouden deugdelijke argumenten moeten kunnen worden ingeroepen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling geen plan of programma kan inhouden in de zin van artikel 2, a), eerste streepje, van de voornoemde richtlijn 2001/42/EG. Het verdient aanbeveling om het verslag aan de Vlaamse Regering aan te vullen met een verantwoording, wat de voornoemde aspecten betreft.”⁷

² Zie voor de uitgebreidere analyse van de mogelijke plan-MER-plicht: adv.RvS 69.387/1, opmerkingen 4.1 tot 4.3.

³ Voetnoot 1 van het geciteerde advies: HvJ 25 juni 2020, C-24/19, A e.a. t. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen, ECLI:EU:C:2020:503.

⁴ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: VR 2021 1712 DOC.1554/1, 3-4.

⁵ Voetnoot 3 van het geciteerde advies: Adv.RvS 69.387/1 van 8 juni 2021 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie’, opm. 4.3.

⁶ Voetnoot 4 van het geciteerde advies: Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’.

⁷ Adv.RvS 70.740/1, opmerking 5.

6. Bevraagd over de plan-MER-plicht, gelet op de indicaties dat het loutere feit dat het ontwerp een omzetting van de BBT-conclusies zoals aangenomen door de Europese Commissie op zichzelf niet lijkt te volstaan om tot het besluit te komen dat er geen plan-MER moet worden opgemaakt,⁸ stelde de gemachtigde:

“Het is met de vaststelling van de Europese BBT-conclusies dat het kader voor de toekenning van vergunningen wordt bepaald. Gezien dit Europees kader geen rechtstreeks bindende werking heeft voor de betrokken exploitanten, moet dit kader vastgelegd worden in de milieuvoorwaarden van de vergunning. Zie hiervoor art. 14 van de richtlijn Industriële Emissies. Deze richtlijn bepaalt ook dat binnen de 4 jaar na de bekendmaking van overeenkomstig artikel 13, lid 5, genomen besluiten over BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van een installatie, de bevoegde autoriteit erop moet toezien dat alle vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installatie worden getoetst en, indien noodzakelijk, geactualiseerd om ervoor te zorgen dat de voorschriften van deze richtlijn en, met name, artikel 15, leden 3 en 4, indien van toepassing, worden nageleefd.

In art. 5.4.6/1 van DABM wordt bepaald dat de omzetting met het oog op de naleving van de beste beschikbare technieken, van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies en van maatregelen in omzetting van Europese richtlijnen of uit de door de Vlaamse Regering goedgekeurde plannen en programma's voor wat betreft de exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten waar mogelijk en bij voorrang gebeurt door middel van algemene of sectorale milieuvoorwaarden of andere sectorale regelgeving. Het bepaalde in artikel 5.4.6/1 is het gevolg van de opmerkingen van de strategische adviesraden SERV, Minaraad en SALV over het uitvoeringsbesluit op het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. De raden haalden aan dat het proces waarbij algemene en sectorale milieuvoorwaarden tot stand komen een ruimere belangenafweging inhoudt en transparanter is dan dat waarmee bijzondere milieuvoorwaarden gekoppeld aan een evaluatiesysteem tot stand komt en drongen aan op een regeling waarbij voor de vertaling van beste beschikbare technieken en plannen en programma's een cascade-redenering wordt toegepast. Bij de omzetting van de beste beschikbare technieken, plannen en programma's moet dus voorrang worden gegeven aan de eerste stap namelijk de evaluatie en ontwikkeling van algemene en sectorale milieuvoorwaarden. Artikel 5.4.6/1 zorgt voor een wettelijke verankering van dit voorrangsprincipe (zie Memorie van toelichting bij het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie).

Dit heeft als gevolg dat in Vlaanderen dit Europese kader in 2 fases wordt vastgelegd:

- In de eerste fase (dus de opname van dit Europees kader in de algemene en sectorale voorwaarden in VLAREM) wordt gestart met een zo letterlijk mogelijke overname van dit kader. Hierbij moet echter wel ook rekening gehouden worden met de bestaande Vlaamse regelgeving zoals VLAREM II, maar ook moet er voor gewaakt worden dat het Europees kader blijft behouden. Specifiek wat de opname van de BBT-geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN) betreft: in de regel wordt de bovengrens van de BBT-GEN

⁸ Zie bijkomend de conclusie van advocaat-generaal J. KOKOTT van 14 juli 2016 in zaak C-290/15, *Patrice D'Oultremont e.a. t. Waals Gewest*, ECLI:EU:C:2016:561, overwegingen 76 en 77 waarin zij stelde dat “het feit dat de richtlijn industriële emissies met betrekking tot [algemene bindende voorschriften in de zin van artikel 6 van deze richtlijn] niet voorziet in een milieueffectbeoordeling (...) niet [uitsluit] dat algemene bindende voorschriften in de zin van [voornoemd artikel 6] in feite plannen of programma's zijn waarvoor volgens de SMB-richtlijn een milieubeoordeling vereist is. Dergelijke bepalingen bevatten namelijk criteria en regels op het gebied van de ruimtelijke ordening of het grondgebruik en voorzien in regels en procedures voor het toezicht op projecten. Tevens is het duidelijk dat zij aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben”.

opgenomen als emissiegrenswaarde in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden (= de minimumvereiste voor de hele sector), tenzij er reeds strengere emissiegrenswaarden in VLAREM II gelden. In die gevallen worden de reeds geldende strengere waarden overgenomen in titel III van het VLAREM. Een norm opnemen in VLAREM III voor GPBV-bedrijven die soepeler is dan het bestaande kader van VLAREM II dat zowel voor GPBV-bedrijven als voor niet-GPBV-bedrijven van toepassing is, zou mogelijk in strijd kunnen zijn met het standstill-beginsel. Dit wordt ook telkens expliciet aangegeven in het verslag aan de Vlaamse Regering.

- In een tweede fase wordt per bedrijf een toetsing, en indien nodig bijstelling, van de bijzondere milieuvoorwaarden van de vergunning uitgevoerd. In deze zogenaamde GPBV-evaluaties wordt er dus op projectniveau nagegaan of de milieuvoorwaarden voldoen aan de BBT-conclusies en de bepalingen van de richtlijn Industriële Emissies, rekening houdend met o.a. lokale omstandigheden en specifieke eigenschappen van de installatie in kwestie. Indien nodig worden de bijzondere milieuvoorwaarden bijgesteld. Bij deze individuele evaluatie op projectniveau worden eveneens de toepasbaarheid van bepaalde BBT's nagegaan en dit conform het kader dat vastgelegd wordt in de BBT-conclusies en de richtlijn Industriële Emissies.

Zoals hierboven uiteengezet gebeurt het onderzoek naar de noodzaak van een eventuele verstrenging ten aanzien van de BBT-conclusies tijdens de GPBV-evaluatie op het niveau van de individuele installatie en niet bij de vertaling van de BBT-conclusies in het VLAREM.

In ondergeschikte orde is er, zoals u zelf aangeeft, bij ons ook tot op heden geen rechtspraak gekend die tot een andere conclusie doet besluiten.”

7. Deze toelichting voegt weinig toe aan de argumentatie in de nota aan de Vlaamse Regering. Het feit dat in een tweede stap op vergunningsniveau eveneens in een omzetting van de BBT-conclusies wordt voorzien, doet ten andere geen afbreuk aan de eigen finaliteit van de plan-MER-plicht.

De vaststelling van de Raad van State in het in opmerking 5 aangehaalde advies geldt bijgevolg eveneens voor het voorliggende ontwerp.

8. De Raad van State merkt bovendien op dat het ontwerp op bepaalde punten ook (beperkte) afwijkingen vertoont van de BBT-conclusies, en dus niet geheel beperkt is tot een integrale overname daarvan.⁹ Gevraagd op welke basis deze parameters werden bepaald en hoe dat desgevallend inpasbaar is binnen de in de nota aan de Vlaamse Regering geschetste argumentatie voor het niet-opmaken van een plan-MER, lichtte de gemachtigde toe wat volgt:

“Voor de parameter BZV worden er in de BBT-conclusies geen BBT-GEN bepaald. Er geldt voor deze parameter wel een sectorale emissiegrenswaarde vastgesteld in titel II van het VLAREM (bijlage 5.3.2, punt 44°), waar ook de GPBV-installaties aan moeten voldoen. Voor de duidelijkheid werd voor deze parameter in de tabel bij artikel 3.20.2.7.3 van titel III van het VLAREM de sectorale lozingsnormen van titel II van het VLAREM

⁹ Bij wijze van voorbeeld kan gewezen worden op de tabel met emissiegrenswaarden onder het ontworpen artikel 3.20.2.7.3 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 (zie onder andere de emissiegrenswaarde voor lozing van BZV in oppervlaktewater (25 mg/l), totaal koolwaterstoffen (respectievelijk 5 en 7 mg/l), lozing van zwevende stoffen in de riolering (1000 mg/l), alsook het feit dat de parameter voor de minerale-olie-index (HOI) niet in het ontwerp lijkt te zijn opgenomen).

overgenomen. Gezien GPBV-installaties ook moeten voldoen aan de geldende bepalingen van titel II van het VLAREM, betreft dit dus geen afwijkende bepaling. Dit is ook telkens verduidelijkt in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Wat de parameters ‘totaal koolwaterstoffen’ en ‘minerale-olie-index’ betreft, kan het volgende worden meegegeven: In VLAREM wordt de term ‘totaal koolwaterstoffen’ gebruikt ipv ‘minerale-olie-index (HOI)’. Dit is verduidelijkt in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Zoals hierboven reeds werd aangegeven wordt in de regel de bovengrens van de BBT-GEN opgenomen als emissiegrenswaarde in de algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor zowel de lozing in oppervlaktewater als de lozing in riolering, tenzij er reeds strengere emissiegrenswaarden in VLAREM II gelden. In die gevallen worden de reeds geldende strengere waarden overgenomen in titel III van het VLAREM. En dit gezien het *standstill*-beginsel. Gezien voor totaal koolwaterstoffen (= minerale-olie-index) in oppervlaktewater een emissiegrenswaarde van 5 mg/l geldt in VLAREM II, wordt deze strengere emissiegrenswaarden overgenomen in VLAREM III.

Wat de vraag mbt de lozing van zwevende stoffen in de riolering (1000 mg/l) betreft: voor lozing in riolering is er geen BBT-GEN bepaald voor de parameter zwevende stoffen in de BBT-conclusies. De geldende emissiegrenswaarde uit titel II van het VLAREM, zijnde 1000 mg/l, is hier opgenomen in titel III van het VLAREM, dit om dezelfde reden als in de vorige alinea uiteengezet.”

Bij het uitwerken van de verantwoording in het licht van de plan-MER-plicht zal ook daarmee rekening moeten worden gehouden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

9. Artikel 2 van het ontwerp dient te worden genummerd.

Ontworpen artikel 3.20.1.1

10. Onder punt 2° van de eerste paragraaf van het ontworpen artikel 3.20.1.1 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 wordt het toepassingsgebied verruimd tot “activiteiten” die “rechtstreeks samenhangen” met een of meer activiteiten die onder de toepassing van rubriek 41.10 van de indelingslijst vallen. Daarbij wordt geen melding gemaakt van *ingedeelde* activiteiten, noch van (al dan niet ingedeelde) *inrichtingen*.

Gevraagd of het bijgevolg de bedoeling is om het toepassingsgebied te beperken tot samenhangende activiteiten binnen de inrichting die vergund is conform rubriek 41.10, zodat overlappende ingedeelde inrichtingen (*cfr.* rubriek 41.10) of inrichtingen die een milieutechnische eenheid vormen met de inrichting gerubriceerd als 41.10, voor zover deze een onder punt 2° opgelijste exploitatie kennen, niet onder het toepassingsgebied van de ontworpen regeling vallen, bevestigde de gemachtigde:

“Het punt 2° van art. 3.20.1.1, §1 is inderdaad beperkt tot activiteiten die rechtstreeks samenhangen met een inrichting die vergund is conform rubriek 41.10 van de indelingslijst. Hierbij zijn de volgende definities uit het DABM van toepassing:

- activiteiten: de werken en handelingen, vermeld in de indelingslijst;
- inrichtingen: de bedrijven, werkplaatsen, opslagplaatsen, installaties, machines en toestellen, als omschreven in de indelingslijst;
- ingedeelde inrichting of activiteit: één inrichting of activiteit en de aanhorigheden ervan op een bepaalde locatie of, in voorkomend geval, meerdere inrichtingen of activiteiten en de aanhorigheden ervan op een bepaalde locatie die voor hun exploitatie als een samenhangend technisch geheel moeten worden beschouwd. Het feit dat verschillende inrichtingen en activiteiten een verschillend eigendomsstatuut hebben belet niet dat ze door hun onderlinge technische samenhang als één ingedeelde inrichting of activiteit kunnen worden beschouwd;”

De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of het overnemen van het in uitvoeringsbesluit 2022/2508 gebezigde begrip “activiteiten” wel een voldoende ruime draagwijdte heeft, gelet op de specifieke betekenis die aan dit begrip wordt gegeven binnen de Vlaamse rechtsorde.¹⁰ Daarbij dient te worden nagegaan of hiermee geen in het interne recht als “inrichtingen” gekwalificeerde exploitaties onbedoeld worden uitgesloten van het toepassingsgebied, dan wel verkeerdelijk de indruk zou kunnen worden gewekt dat dat het geval is.

11. Het ontworpen hoofdstuk 3.20 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 wordt daarenboven van toepassing verklaard op de inrichtingen, vermeld in rubriek 3.6.7 van de indelingslijst, als “de belangrijkste vuilvracht” afkomstig is van een of meer installaties waarin een of meer activiteiten als vermeld in punten 1° en 2°, worden uitgevoerd (punt 3° van de eerste paragraaf van het ontworpen artikel 3.20.1.1 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014).

¹⁰ Artikel 1.11 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 bepaalt: “Tenzij het in dit besluit anders is bepaald, zijn de definities, vermeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM, ook van toepassing in dit besluit”. Artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM bepaalt in het eerste lid: “Tenzij het in dit besluit andersluidend is bepaald, zijn de definities, vermeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, ook van toepassing in dit besluit” en geeft in het tweede lid aan dat voor de toepassing van dit besluit bijkomend de daarin opgenomen definities gelden. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 ‘tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning’ bevat een lijst met definities en bepaalt in het laatste lid dat de definities vermeld in de artikelen 1.1.2 en 4.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de artikelen 5.1.1 en 5.1.2 van het DABM, titel II van het VLAREM, artikel 2 van het decreet van 15 juli 2016 ‘betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid’ en artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ van toepassing zijn in dit besluit, tenzij bij dit besluit een andersluidende definitie is bepaald.

Gevraagd of de zinsnede “de belangrijkste vuilvracht” in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen, zodat minstens vijftig procent ervan afkomstig moet zijn van één van de vermelde installaties, antwoordde de gemachtigde:

“Met de term ‘belangrijkste vuilvracht’ wordt inderdaad bedoeld dat minstens 50% van de belasting afkomstig moet zijn van een of meer installaties waarin de betrokken activiteiten worden uitgevoerd.”

Ter wille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling deze toelichting te integreren in de tekst zelf van het ontwerp.

Ontworpen artikel 3.20.2.2.2

12. Onder punten 5°, b), en 6°, b), van het eerste lid van het ontworpen artikel 3.20.2.2.2 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 wordt voorgeschreven dat het overzicht van inputs en outputs, dat deel uitmaakt van het milieubeheersysteem, de omvang en kenmerken van de afvalwaterstromen, respectievelijk de eigenschappen van de afgasstromen omvat, zoals de gemiddelde concentratie en massastroomwaarden van “de relevante *verontreinigende* stoffen” en parameters en de variabiliteit ervan, terwijl uitvoeringsbesluit 2022/2508 de opname van dezelfde eigenschappen van “de relevante stoffen” voorschrijft.

Gevraagd naar een verantwoording voor die vernauwing van de inhoud van het milieubeheersysteem, stelde de gemachtigde:

“Uit de meegegeven voorbeelden in BBT 2 ‘bv. CZV/TOC, stikstofverbindingen, fosfor, metalen, prioritaire stoffen, microplastics)’ en het gegeven dat het overzicht van inputs en outputs (BBT 2) tot doel heeft de productieprocessen, afvalwater- en afgasstromen van de GPBV-installatie in kaart te brengen en vervolgens de belangrijkste emissiebronnen van emissies naar water en lucht van de installatie te identificeren, volgt dat hier de verontreinigende stoffen worden bedoeld. Deze informatie kan dan onder andere dienen om een geschikte afvalwater- en afgasbehandelingsstrategie te bepalen in functie van de aanwezige verontreinigende stoffen die voorkomen in de emissies naar water en lucht, om de emissie te toetsen aan de geldende emissiegrenswaarde(n) voor de betreffende stoffen of parameters of om de noodzakelijke emissiegrenswaarde(n) vast te leggen in de vergunning voor de exploitatie van de GPBV-installatie.”

Deze argumentatie overtuigt niet. Zo lijkt de aanwezigheid van niet-verontreinigende stoffen bij het bepalen van de afvalwater- en afgasstromen bijvoorbeeld niet *a priori* zonder relevantie, al was het maar om na te gaan of, en in welke mate, verdunning plaatsvindt.¹¹

¹¹ Zowel bij afvalwaterstromen (ontworpen artikel 3.20.2.7.2, vijfde lid, van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014) als bij afgasstromen (zie BBT 23, niet hernoemen in het ontwerp omdat dit reeds vervat is in artikel 4.4.3.3, § 1, van titel II van het VLAREM) moet verdunning worden voorkomen.

Ontworpen artikel 3.20.2.2.5

13. Onder punt 1°, a), van het ontworpen artikel 3.20.2.2.5 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 wordt vermeld dat de controle betrekking kan hebben op het gehalte aan “ectoparasiticide of diergeneesmiddelen (...)”. In uitvoeringsbesluit 2022/2508 wordt echter de zinsnede “ectoparasiticide (diergeneesmiddelen)” gebruikt.

De gemachtigde bevestigde dat het niet de bedoeling is om door middel van deze herformulering een ruimere controlemogelijkheid in te voeren, waarbij zowel op (alle) ectoparasiticide als op alle andere diergeneesmiddelen zou kunnen worden gecontroleerd, en dat dit zal worden aangepast in het ontwerp.

Daarmee kan worden ingestemd.

Ontworpen artikel 3.20.2.3.1

14. In uitvoeringsbesluit 2022/2508 wordt aangegeven dat de monitoring “bij voorkeur” via directe metingen plaatsvindt. Dit principe wordt niet doorvertaald in het tweede lid van het ontworpen artikel 3.20.2.3.1 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, waar directe metingen, berekeningen of registratie op dezelfde hoogte worden geplaatst.

Daarover bevestigd, antwoordde de gemachtigde:

“In de BBT-conclusies bij de omschrijving van de betreffende techniek het volgende vermeld: ‘Monitoring omvat bij voorkeur directe metingen. Berekeningen of registratie, bv. met behulp van geschikte meters of facturen, kunnen ook worden gebruikt.’ Gezien dit op vlak van handhaafbaarheid en op wetgevingstechnisch vlak geen formulering is die gebruikt kan worden in VLAREM werd deze bepaling aangepast zonder inhoudelijke gevolgen.”

De stellers van het ontwerp dienen uitvoeringsbesluit 2022/2508 niettemin getrouw om te zetten door in het ontwerp op te nemen dat de monitoring bij voorkeur directe metingen omvat.

Ontworpen artikel 3.20.2.6.2

15. Het ontworpen artikel 3.20.2.6.2, tweede lid, van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 herneemt de verplichting vervat in de BBT-conclusies om de inventaris van proceschemicaliën op te maken en bij te houden, maar vermeldt in tegenstelling tot BBT 15 niet dat deze inventaris “op de computer” moet worden opgesteld en bijgehouden.

Daarover bevestigd, antwoordde de gemachtigde dat “[d]it werd weggelaten omdat dit een evidentie lijkt.”

Hoewel de gemachtigde kan worden gevolgd in zijn bewering dat het evident lijkt dat de inventaris in digitale vorm dient te worden bijgehouden, blijft het aangewezen uitvoeringsbesluit 2022/2508 ook wat dit aspect betreft getrouw om te zetten.

Ontworpen artikel 3.20.2.9.2

16. Naar luid van het ontworpen artikel 3.20.2.9.2 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 oordeelt de vergunningverlener of afgassen van één type bron via twee of meer afzonderlijke emissiepunten via één gemeenschappelijk emissiepunt zouden kunnen worden uitgestoten, in welk geval deze emissiepunten als één emissiepunt worden beschouwd.

De gemachtigde bevestigde dat het “oordeel van de vergunningverlener” vereist dat dit verankerd wordt als een bijzondere voorwaarde in de omgevingsvergunning, zodat het voor de toezichthouder duidelijk is of emissiepunten al dan niet samen beschouwd dienen te worden.

Ter wille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling dit te verduidelijken in het verslag aan de Vlaamse Regering.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC